

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Галкіна Олександра Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень статті 44 Кодексу законів про працю України у системному зв'язку з положеннями пункту 7 частини першої статті 20, пункту 1 частини першої статті 21 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“, пункту 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
7 липня 2015 року
№ 28-у/2015

Справа № 2-28/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Касмініна Олександра Володимировича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Галкіна Олександра Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень статті 44 Кодексу законів про працю України у системному зв'язку з положеннями

пункту 7 частини першої статті 20, пункту 1 частини першої статті 21 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 220) з наступними змінами, пункту 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Запорожця М.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Галкін О.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 44 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс) у системному зв'язку з положеннями пункту 7 частини першої статті 20, пункту 1 частини першої статті 21 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ з наступними змінами (далі – Закон), пункту 1 частини першої статті 40 Кодексу в аспекті таких питань:

„– за наявності яких умов (підстав) громадянин, який постраждав внаслідок Чорнобильської катастрофи у разі вивільнення з роботи з незалежних від нього обставин (пункт 1 частини першої статті 40 Кодексу), має право на отримання вихідної допомоги в розмірі не менше середнього місячного заробітку, передбаченої статтею 44 Кодексу;

– за наявності яких умов (підстав) громадянин, який постраждав внаслідок Чорнобильської катастрофи у разі вивільнення з роботи з незалежних від нього обставин (пункт 1 частини першої статті 40 Кодексу), має право на отримання допомоги в розмірі трикратної середньомісячної заробітної плати, передбаченої пунктом 7 частини першої статті 20 Закону;

– за наявності яких умов (підстав) поняття „середній місячний заробіток“, що вживається у статті 44 Кодексу, ототожнюється з поняттям

„середньомісячна заробітна плата“, що вживається у пункті 7 частини першої статті 20 Закону;

– за наявності яких умов (підстав) поняття „вихідна допомога“, що вживається у статті 44 Кодексу, ототожнюється з поняттям „допомога“, що вживається у пункті 7 частини першої статті 20 Закону;

– за наявності яких умов (підстав) поняття „вихідна допомога“, що вживається у статті 44 Кодексу, ототожнюється з поняттям „пільга“, що вживається у пункті 7 частини першої статті 20 та пункті 1 частини першої статті 21 Закону;

– за наявності яких умов (підстав) поняття „вихідна допомога“, що вживається у статті 44 Кодексу, ототожнюється з поняттям „компенсація“, що вживається у пункті 7 частини першої статті 20 Закону“.

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 40 Кодексу трудовий договір, укладений на невизначений строк, а також строковий трудовий договір до закінчення строку його чинності можуть бути розірвані власником або уповноваженим ним органом у випадку змін в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідації, реорганізації, банкрутства або перепрофілювання підприємства, установи, організації, скорочення чисельності або штату працівників.

Відповідно до статті 44 Кодексу при припиненні трудового договору з підстав, зазначених у пункті 6 статті 36 та пунктах 1, 2 і 6 статті 40 цього кодексу, працівникові виплачується вихідна допомога у розмірі не менше середнього місячного заробітку; у разі призову або вступу на військову службу, направлення на альтернативну (невійськову) службу (пункт 3 статті 36) – у розмірі двох мінімальних заробітних плат; внаслідок порушення власником або уповноваженим ним органом законодавства про працю, колективного чи трудового договору (статті 38 і 39) – у розмірі, передбаченому колективним договором, але не менше тримісячного середнього заробітку; у разі припинення трудового договору з підстав, зазначених у пункті 5 частини першої статті 41, – у розмірі не менше ніж шестимісячний середній заробіток.

Як зазначено у пункті 7 частини першої статті 20 Закону, особам, віднесеним до категорії 1 (пункт 1 статті 14), надається переважне право залишення на роботі при вивільненні працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, в тому числі при ліквідації, реорганізації або перепрофілюванні підприємства, установи, організації, скороченні чисельності або штату працівників, а також на працевлаштування. У разі вивільнення працівників у зв'язку з ліквідацією, реорганізацією або перепрофілюванням підприємства, установи, організації, скороченням чисельності або штату працівників їм виплачується допомога в розмірі трикратної середньомісячної заробітної плати, а також зберігається за їх бажанням посадовий оклад, тарифна ставка (оклад) на новому місці роботи, але не більше одного року. Їм також гарантується працевлаштування з урахуванням їх побажань або можливість навчання нових професій (спеціальностей) із збереженням у встановленому порядку середньої заробітної плати за останнім місцем роботи за весь період перепідготовки, але не більше одного року.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу та Закону автор клопотання обґрунтовує наявністю неоднозначного, як він вважає, їх застосування судами України, що призвело до порушення його права на соціальний захист, встановленого статтею 46 Конституції України.

На підтвердження цього до конституційного звернення долучено копії постанови окружного адміністративного суду міста Києва від 24 листопада 2008 року та рішення Шевченківського районного суду міста Львова від 26 травня 2014 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 30 червня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

У Конституції України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, одним з яких є офіційне тлумачення Конституції України та законів України (стаття 150).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави вважати, що порушені автором клопотання питання стосовно визначення умов, за яких виплачується вихідна допомога, та тотожності понять, які містяться у Кодексі та Законі, пов'язані із практичним застосуванням положень пункту 1 частини першої статті 40, статті 44 Кодексу, пункту 7 частини першої статті 20, пункту 1 частини першої статті 21 Закону. Наведене вказує на те, що Галкін О.Ю. прагне отримати юридичну консультацію щодо застосування правових норм судами загальної юрисдикції у його справі, що не є офіційним тлумаченням.

За правовою позицією Конституційного Суду України надання консультацій чи роз'яснень з приводу правозастосування не належать до його повноважень (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Отже, питання, порушені у конституційному зверненні, непідвідомчі Конституційному Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Галкіна Олександра Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень статті 44 Кодексу законів про працю України у системному зв'язку з положеннями пункту 7 частини першої статті 20, пункту 1 частини першої статті 21 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської

катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ з наступними змінами, пункту 1 частини першої статті 40 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неповідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ